

ᠯᠢᠫᠤᠯᠤᠰᠤᠨᠠᠨᠠᠭᠤᠨ

ՔԱՂԱՊԱՆՈՒԹՅԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ԲԱՆԿԱՆԵՐԻ ԱՊՐԱՆՈՒԹՅԱՆ ԲԱՆԿԱՆԵՐԻ

ՀԱՅԿԱԲԱՆԱԿԻՐ Է ԲԱՆԵ ՇԱՐՔԻ ՕՐ
ՄԻ ՔԵՐՔ. ՏՐԵՄԵԱՆ ԳՐԱՆ Է 7 Ռ.
Օտարաբարացայիր գիտում են ուղղակի
•Въ редак. изданы Печла Арменіа•

ՈՒԹԵՒՏԱՍԱՆԵՐՈՐԴ՝ ՏԱՐԻ

գալիս մե տարց, որ որ և խցէ անսանձաւով հե-
տաընթերման է նորան, նորա խոլորի պալի-
ն եւ ժողով և ան բոլոր միասին և նախորդեա-
ցաւոր հարցոցին, թէ ինչ ունիւն իր. օրը —
(ինչպէս խոստարարն ճաշի մասին), — զար-
կեցնում են իրանց հարկաւոր հարցից, արտա-
մանում են իրանց անկը և չօտն (պարկուտ եւ)
մշակ նորարարեալաց զէմ և ֆախիստիկով հա-
ւաւ լինելու գործի ետեման, աւանդ են զը-
խարկները և գույս հիւռն, չը մնաւանցով իւ-
րանց հետ տանելու և ձայնի իրաւեալը, այն
զգիւթական լծակը, որոյ գորութեանս կարծու-
ն են խոյ և խուժ զնեյ պարզից ցործելին

Զորօրինակ պ. Արծրունին երեսակել է, որ
ստեղծել և ուսուցիչներ լաւ չեն, պէտք է նո-
րանց փոխել: Տեսց առաւ և առաջ լրամշակ
էր անհատը, առաջ իշապապս ունեւոր Գաբ-
մանիպոստ տնտեսողներէ մէկն. և ահա նա
զրգաւ հայտնաւոր արժանաւորներէ և երկու
նորոք ամառակահներ էլ անհայտ համոզման,
սկսած են ուսմանը իրազար Գաբրիել, Նրմայ
լը յաւորդեցաւ ստեղծ նշանակելու իրանց ընո-
րանքին, նորա դասնում և դէպք մի պէս ան-
ձը, որ նոյնպէս իւր ուսումն ստել է Գաբրիել
հորով, իրատառակով իրանց ամենատեսակ տը-
նութիւնը նորա զիւրապալմաբ ճանապարհի
վարել:

[illegible]

Պարծր Տասն է հոգեւոր բարձրագոյն իշխանութեան և սորա խոշնհ և արդար վաճառատութիւնը միայն կարող պիտ լինի վերջ դնելու նրան և զարպող ասպարազում իւր աղտաւում վեճակից ազատեալն որովհետեւ ներկայ հոգաբարձութեան այն զրութեան մէջ է, որ նա ինքն ինք կարող է գորղոյն-խաղաղութիւնը ապահովելու։ վաճն ղե նորա անգամները այն պիտ յարարելութեան մէջ են, որ եթե նոցանից բարձրասերն ու խաչմեքները զըզրոյի լաւութեան համար ամենընտիր միջոցներն էլ առաջարկելու լինին, անշուշտ միւսները պէտք է հակառակին, հասկնա պնտուն, որ պարտաւոր են սեփն ապաւորուել և արիտակին սե, լոկ կրքի բաւականութիւն ապուել համար։ Ի՞նչ բարի կարող է առաջանալ այնտեղ, ուր հոգաբարձուն, ամբանելով ծանր հիւանդութեան մէջ (Աստուած առաջնութիւն տալ իրեն) ու մի իրողութեան անդհակ ստորաբոլում է մի խնդրի իրեն հոգաբարձուն միայն նորա համար, որ այն հակառակ վարկիտն կամ կրիտիտն, ի՞նչ բարի կառաջանայ նրանից, որ նորա նման և այլն ու զարպոյի ներքին զրութեան ծանօթ են ու աշակերտանելու կճանաչելու և ու էլ առաւելներուն—իրեն հոգաբարձու հանդէս են զալել իրանց ստորաբոլութեամբ ինդիւրների տակ, որոնց զրութեան ու առաւել զրտեն, և ու էլ հեռեւանքը, որոնք միայն կարող են միայն մոլորչելու իրողութիւններից հեռու գտանալով անձանց, ի՞նչ է մեռում ուրեմն անկ պարտաւոր ապահովելու համար հոգաբարձութեան անխաղաղութիւնը տեսնելով։ Այս, իրաւ է հոգեւոր բարձրագոյն իշխանութեան զործելու բայց և այնպէս թունկ չայ պարտաւոր է, օգնական լինելու իւրովան, յայտնելով այն, ինչոր խնդր մնոր օգտաւոր և բարի է համարում։ Այսպէս մենք էլ պարտաւորում ենք յայտնելու մեր համեստ կարծիքը այս մասին, բարոյը ազատելու է, անկ ինայելու է, կարեւորը զոչելու է, անկ կարծեմ ենք, որ ամենից լաւ ընտրուողը սորա համար նոր հոգաբարձու ընտրութիւնն է մինչև անգամներու այս երբ

ሀ.ደ.ዓ.ሀ.፩.ኪ

ՅԱՐԴՈՅ ԽՄԲԱԳԻՐ.

Մշակի № 24-ում երևեցաւ մի նամակ, Ներսիսեան ազգային հոգեւոր դպրոցի հոգաբարձու Լուսինա Բաբայանի կողմէն արձակուած, որով որ Սեդրակ Սեդրակեանը, որ, ինչպէս երեւում է իւր ստորագրութիւնից, չէ ընդունում հոգեւոր բարձր խիանութեան կարգադրութիւնը իր հրամարեցման մասին: Այս յօդուածում Մշակը զբաւանջւած պատրաստ է ի խաչ երանել ձայնաւորութեան Լ. արգարութեան համար, նա զանգատ վում է մի քանի հոգաբարձուաց վերաբ, որոնք չեն ընդունում հոգաբարձութեան շահապարհից, որոնք իբրեւ թէ չեն զործում ձայնաւորութեանը համաձայն նորա և նորա համախոհների կամաց, նախադիմք է դնում շէյր Ղևոնդ խաւարեանից վերաբ, որ նա լինելով հոգաբարձութեանը միջնակ է անտանի Տէր Առաքել Սուրիանի:

Աստու՛ էին «Մենք ազատ չենք իրիկուն,
Ուստի տումսակ մենք չենք կարող ընդունել»:

Նոցա համար Տոմատուն էր սիրելի
Ուր ծաղրածու խաղեր էին տեսնում:
Եւայնական Մօտտուններ Հայերի
Գրականները դատարկելն մի ամուսն:

Կամ կը թողնուն Խաղականն օպերան,
Ու գալ քեզ մօտ լըսել խօսքեր Վարդանին...
Էլի մէկ զոհ, «Գաղալ Ղաղօն» - ծաղրական
Դու դարձուցիր քերուշ, նորին Հարկին:

Դերասանքդ աստ անդ տխուհալ տարադիր
Պիտեսներդ զհօ են դարձել միկներին.....
Աբդ անլիբուլ, հանդարտ հոգով դու քննիր,
Մինչև Հայոց վարքը բարքը կը փոխուին.....

Դու կարծէիր՝ թէ պատմական պէրճ խաղկե
կը չարժէին Տիխոնուկոսց սրահերը.

Կամ ցոյց տալով նոցա կեանքի բռն պատակեր՝
Տարիմամբ քնդի կը սիրէին Հայերը:

Կամ Տիւրիսու Օրիորդքը ինչպէս զան
վըսեմանն քո խաղերը տեսնելու.....
Երբ օտար են հարուստ լեզուին հայկական,
Ինչպէս կը զան քո խաղերից տխրելու:

կրում օկ կամ Պար ինչպէս թողնեն քաղաքում
Որտեղ տխուր խանութատեղն կապալէր.
Ի՛նչ են հողում՝ թէ Հայ ազգը թաղոնում
Գտնում է իւր հին ձօն կենաց պատկերնը:

Անիդ, իզմուկ, սխուր թափոնն հայկական
 Ո՞վ է հողում՝ թէ դարձել ես շուրափ.....
 Ձէ՛, չէ, չունիս դո՛ւ Տիկխիւում բարեկամ,
 Որ գայ ընծէ քո զմեռնալէ՛ր այդ հարո՛ւած..

Ո՛ր է զըթոտ, հայրենասէր այն մարդը
Որ հայաբար արթնուցան է քեզ քրնիդ,

Որ հասկանայ քո վիճակը, քո դարձը,
Եւ քեզ փրկէ այդ սրտառուչ վիճակից:

Երևի՛ թէ այս դարը քո դարը չէ.....
Այժմ բռնե՛, միշտ փողը արթնացի՛ւ
Յանկարծ կը դալ քեզ այդ քնից կը կանչե՛
Եւ նա կրի՛ քո բարեգութ՛ ազատե՛...

Քընէ, քընէ, Հայոց խառնին սրգաւոր,
Մընաւ Լքեալ, հանդատայր այդ քնով.....
Քընէ, քընէ, ծն մի չարժիր, ծր, ծր, ծր,

4. Տ. Աստուծո՞ւմստորկան:

...

